Hồi thứ hai mươi tám
Cao Khôi bày tiệc mừng giai tế
Tôn Tháo đưa lễ rước Tân nhân

Nói về Kim Định làm phép hô phong, quân yên vỡ chạy tứ tán hết, rồi dắt Tôn Long về trại. Khi Kim Định về tới nơi, Cao Khôi và Thần Võ mừng rỡ vô cùng, liền truyền quân nhắc ghế cho Tiểu thơ ngồi gần một bên. Kế đó quân lâu la dẫn Tôn Long đem vô trước án. Quân sư Vương Văn bèn chỉ mặt Tôn Long mà nói rắng:

– Thằng này bữa trước nó bắt Đại đại vương, hôm nay Tiểu thơ bắt được nó đây thật là may lắm!

Cao Khôi nghe nói lại mừng thêm nữa, rồi khiến quân bày tiệc hạ công, để ăn mừng Tiểu thơ thắng trân. Tiệc rượu xong rồi, Cao Kim Định lui vào chốn hậu cung ra mắt mẫu thân, để tỏ bày tâm sự. Lão phu nhân thấy con về rất mừng rỡ! Bèn hỏi rằng:

– Ngày nay con ra trận thắng bại thể nào!

Kim Định quỳ xuống thưa rằng:

– Trăm lạy mẫu thân, con xin tỏ thật, năm trước, con mới hạ sơn, thầy con có dặn: Năm nay, tháng này, có Tôn Long đi ngang qua đây, người ấy là lương duyên của con, tới nay thật quả. Con mới xuất trận, đã bắt được chàng rồi, xin Mẫu thân tha tội. Xin mẫu thân làm chủ tướng giùm việc ấy cho con luôn thể.

Lão phu nhân nghe nói liền hỏi rằng:

– Tôn Long bây giờ hiện ở đâu? Để mẹ đi xem tướng mạo nó coi ra thể nào đã.

Kim Định thưa:

– Tôn Long chẳng phải tay tầm thường, vốn con dòng nhà vương tướng, văn hay tam lược, võ đủ lục thao, nếu hôm nay ép gã thành thân, chắc là người chẳng phục. Vậy bây giờ phải sai ai xuống dinh Phò mã, nói sự nhân duyên, nếu như Phò mã đã nhận lời, thì phải sai người lên hôn sinh, chừng ấy phụ huynh tôi một lòng quy thuận mà khiến công lập nghiệp với triều đình, bằng mà dưới không thuận tình, thì khi ấy hãy cầm Tôn Long lại. Vậy thôi, Mẫu thân hãy đợi con ngày mai xuất chiến nữa, bắt được tướng khác rồi sẽ thi kế mới xong.

Cao phu nhân khen phải, liền bước ra trước Tụ Nghĩa Đường, phân trần mọi sự. Cao Khôi thấy vợ mình đến, thì lật đật tiếp rước mời ngồi, Cao phu nhân bèn thưa răéng:

– Nay nữ nhi xuất trận, nó có nói bắt được Tôn Long, nó lại vào thưa thật với mụ rằng: năm trước nó hạ sơn, thầy nó có dặn như gặp Tôn Long qua chốn này, thì thằng ấy là lương duyên của nó. Tôi nghĩ lại: lời thầy nó đã tỏ bầy mạng trời ắt chẳng sai, duyên nợ khéo thày lay, giống như ai xuôi khiến, xin lão gia xét lại, kẻo mang lỗi với trời.

Cao Khôi nghe Phu nhân phân tỏ việc thiên cơ thì đã mừng, liền bước xuống, mở trói cho Tôn Long rồi truyền lệnh dọn tiệc đãi đằng rể mới, lại khiến cho con mình là Thần Võ, bồi yến với Tôn Long. Khi mãn tiệc Cao Khôi lui vào hậu trại, nói với phu nhân rằng:

– Lời thầy nó có dặn như vậy, thì ngày nay cho hai trẻ nó động phòng hoa chúc, thành thân đi cho rồi.

Phu nhân đáp:

– Việc ấy xin ông để chậm chậm dọ coi đã, chớ thằng Tôn Long, nó là con cháu vương hầu, nếu chúng ta làm điều quấy, chi cho khỏi quan quân chê cười. Vậy thôi bây giờ phải cho người xuống nói lại với Tôn Tháo hay, như người có bằng lòng làm vậy, thì phải thả con chúng ta ra, rồi sai người đưa người đưa sính lễ tới đây mới được.

Cao Khôi khen phải, bèn ra Tư Nghĩa Đường, đòi hai ông Quân sư Vương Văn và Châu Chi đến, khiến làm thông mai, xuống dinh Yên tỏ bày việc đôi bạn ấy trược Hai tướng vâng lệnh lên ngựa thẳng xuống núi chạy mù.

Lúc này vợ chồng Phò mã còn đương bàn luận việc quân tình, bỗng thấy quân kỳ bài vào báo rằng:

– Công tử đã bị giặc bắt rồi, nên tôi phải vào cho Nguyên soái rõ.

Vợ chồng Phò mã nghe báo sững sờ, bèn cho đòi quan lược trận vào mà hỏi nguyên do. Quan lược trận thưa răng:

– Khi Công tử ra khiêu chiến, thì có một viên Nữ tướng lịch sự vô song, ra cầm binh đánh với Công tử, đánh hơn bốn năm trăm hiệp, mà cũng cầm đồng hoài, rồi đó không biết Nữ tướng làm phép chi, thình lình bắt Công tử trói lại. Lúc ấy tôi thấy hai người nói chuyện gì nho nhỏ, tôi không được rõ điều chi, rồi lại thả Công tử ra, làm như vậy đến ba lần, lần chót hết, anh em chúng tôi vừa muốn ra tay đến giật Công tử đem về trại, chẳng dè Nữ tướng nói chi lâm dâm trong miệng, kế thấy gió ở phía Đông Bắc thổi tới ào ào, đá bay cây ngã, ngó chẳng thấy được nhau. Bởi vậy cho nên đạo binh nầy đều vỡ tan chạy tản lạc hết. Kế thấy tan trận giông thì không thấy Công tử, mà Nữ tướng ấy cũng đi đâu mất nữa.

Công chúa nghe rõ thì hiểu rồi bèn nói với Phò mã rằng:

– Chuyện này lộng giả thành chân, tưởng là sai con đi đánh kiếm thêm một mớ lương thảo, phòng chi dụng cho bá quan, không dè ở chỗ sơn lâm như vầy, lại có người

lương đống. Vậy bây giờ phải cho đòi gã Cao Nguyên Võ ra đây hỏi thử coi nữ tướng đó là con ai mà có tài phép dường ấy.

Phò mã khen phải, liền truyền lệnh cho quân dẫn Cao Nguyên Võ ra thết đãi rượu trà tươm tất. Công chúa khi ấy nói rằng:

– Cao tướng quân ôi! Ta xem diện mạo của tướng quân, không phải là người tầm bậy, cớ sao lại thất thân nơi chốn thảo dã làm chi? Thôi tướng quân hãy lui hàng cùng Phò mã, báo quốc phục thù. Đã đành câu: Tử ấm thê phong, lại khỏi tiếng nghịch thần tặc đảng.

Nguyên Võ bẩm:

– Cũng vì đời ly loạn, nên cha con tôi mới chiếm cứ núi nầy, quyền một thì mà nương náu tấm thân, may gặp hội phong vân cho phỉ chí. Nay Công chúa có lòng yêu vị, chúng tôi cũng đành dạ phục tòng.

Công chúa thấy Nguyên Võ chịu phục thì cả mừng, bèn hỏi nữa rằng:

– Chẳng hay ở trong sơn trại có một người nữ tướng nào chừng mười sáu, mười bảy mà pháp lực cao cường, tinh thông thao lược, người đó với tướng quân có bà con xa gần chi chăng?

Nguyên Võ nghe hỏi ngẫm nghĩ hồi lâu rồi thưa rằng:

– Trong sơn trại tôi, chẳng có ai là Nữ tướng hết, duy có một em gái tôi, tên Kim Định. Nó thật là: Môn hạ Cửu Thiên, mới từ sư ly động năm xưa, thầy nó có dặn nó: về sơn trại đợi chờ ắt có trượng phu đến kết nghĩa. Nó học thật giỏi, những là: bá ban võ nghệ, với bảo bối tiên gia, linh nghiệm như Hồng Cẩm sách, Khổn Tiên thằng, lại đủ các môn độn pháp nữa.

Hai vợ chồng Phò mã nghe nói chết điếng trong lòng, không biết lấy chi thu phục cho được Cao Kim Định. Vợ chồng còn đương ngồi thương nghị, xảy có quân kỳ bài vào báo rằng:

– Có hai người đại tướng ở trên Nhĩ Long sơn trại xuống đến xin cầu ra mắt Nguyên soái có chuyện cơ mật.

Tôn Nguyên soái truyền lệnh cho mời vào. Vương Văn và Châu Chi vào tới viên môn làm lễ ra mắt xong rồi. Tôn Nguyên soái mời ngồi và hỏi rằng:

– Chẳng hay hai tướng xuống đây có việc chi cơ mật chăng?

Vương Văn bẩm rằng:

– Hai tôi vâng lệnh Chủ trại mấy lời sai khiến, xin Nguyên soái thứ tha. Vốn tiểu thơ con gái Chủ trại hôm qua, xuất trận bắt được Tiên phong Công Tử, Chủ trại tôi thấy Công tử thiếu niên anh dõng, lại có mấy lời sư phụ dặn dò. Bởi cớ ấy cho nên Chủ trại tôi muốn kết nghĩa sui gia, cho hai trẻ được vầy duyên cầm sắt.

Công chúa nghe rõ bèn nói rằng:

– Cảm đội ơn hai tướng có lòng xuống tới thông mai, chớ tôi cũng ngỡ là con tôi cùng tiểu thơ sớm đã thành loan phụng rồi.

Châu Chi thưa:

– Con gái nhà ai thì tôi không dám nói, chớ con gái Chủ trại tôi chẳng phải con gái hèn, đã là môn đệ của Cửu Thiên lại sinh nhằm chỗ nhà lễ nghĩa nữa, chẳng phải như đồ trên nguyệt dưới hoa, đâu có thói xuyết tường tỏa huyệt. Một lời đã quả quyết, có sính lễ mới cho xong.

Công chúa nghe nói cả mừng! Liền truyền lệnh thả mười hai vị Thái tuế ra, rồi dạy dọn tiệc đãi đằng rất hậu.

Khi tiệc rượu xong rồi, Công chúa truyền cho quân lấy ra một trăm lượng vàng và một ngàn cây gấm và khiến bốn vị Tổng Trấn đi với Vương Văn và Châu Chi lên nạp lễ sính trước, còn Phò mã và Công chúa cũng dấn chư tướng theo sau đi rước dâu.

Khi bốn viên Tổng trấn và hai ông thông mai lên tới sơn trại, quân lâu la vào báo cho Cao Khôi hay. Cao Khôi cả mừng! Khiến dọn dẹp Tụ Nghĩa Đường mà nghinh tiếp. Kế đó tin vợ chồng Công chúa cũng tới nữa, hai vợ chồng Cao Khôi ra khỏi thính đường quỳ ra hai bên mà làm lễ mừng Phò mã, vợ chồng Công chúa lật đật xuống ngựa đáp lễ lại, rồi sui gia đồng dẫn vào Tụ Nghĩa Đường phân ngôi chủ khách mà ngồi.

Kế đó yến tiệc tân hôn, đàn ca nhịp trỗi, vui rất nên vui. Vừa khi mãn tiệc, thì trời đã hoàng hôn, đêm ấy kết bông thắt tuội, đốt pháo treo đèn, hai vợ chồng Tôn Long kết tóc giao thề nguyện cùng trời đất rồi dẫn vào dinh lạy tạ hai vợ chồng Phò mã và hai vợ chồng Cao Khôi.

Công chúa khi ấy xem thấy Kim Định, ngư trầm, nhạn lạc, bế nguyệt tu hoa, sánh với Tôn Long chẳng khác chi tiên đồng ngọc nữ, xứng rất xứng! Công chúa mừng rỡ khôn cùng, kế đêm đã sang canh, hai vợ chồng Tôn Long dẫn nhau vào phòng an giấc.

Còn vợ chồng Phò mã nghỉ ngơi tại sơn trại đến ba ngày, rồi viết bảng văn treo trước sơn trại, rao khắp cho bọn lâu la hay:

“Nếu ai muốn tình nguyện đi theo, thì biên tên vào sổ, bằng ai chẳng muốn đi, thì ban thưởng cho tiền bạc, đem về lo việc làm ăn.”

Khi ấy đâu đó sắp đặt sau trước xong xuôi, Phò mã truyền cho xe giá rước hết gia quyến Cao Khôi, còn Kim Định thì theo hầu hạ Công chúa và quản lý việc binh. Nguyên Võ, Thần Võ và mười hai vị Thái tuế, thì nhập vào tiền bộ tiên phong với Tôn Long, Tôn Hổ.

Nội ngày ấy sắp đặt xong rồi. Phò mã truyền lệnh phát ba tiếng pháo nhổ trại dẫn nhau xuống núi nhắm Sơn Đông chỉ dặm.